

UMEÅ UNIVERSITET

Högskoleprovet våren och hösten 2017

Provtagargruppens sammansättning och resultat

Per-Erik Lyrén

BVM Nr 67, 2018

ISSN 1652-7313

Abstract

Since spring 1977 the Swedish Scholastic Assessment Test (SweSAT) has been used as an instrument for selection to higher education. The aim of this report is to describe the groups of test-takers in the spring and autumn 2017 regarding composition and test scores. Results are presented for test-takers of different gender, age and background education. Further, a description is given of the norming and equating procedure and the outcome of the standardization. Also, repeated test-taking is examined and discussed.

Sammanfattning

Högskoleprovet har sedan 1977 fungerat som urvalsinstrument för antagning till universitets- och högskolestudier. Avsikten med föreliggande rapport är att beskriva provtagargrupperna våren och hösten 2017 med avseende på sammansättning och resultat. Resultaten presenteras för provtagare med olika kön, ålder och utbildning. Vidare beskrivs hur normeringen av provresultaten genomförs och utfallet av normeringen, samt upprepat provtagande.

Innehåll

Bakgrund	1
Syfte	3
Provtagargruppernas sammansättning	3
Resultat för olika grupper av provtagare	5
Män och kvinnor	5
Utbildningsbakgrund.....	7
Ålder.....	9
Social bakgrund	12
Normering av högskoleprovet.....	12
Resultat på den kvantitativa delen	14
Totalpopulationen.....	14
Referenspopulation I	14
Referenspopulation II.....	14
Resultat på den verbala delen	15
Totalpopulationen.....	15
Referenspopulation I	15
Referenspopulation II.....	15
Normeringsutfall	16
Våren 2017	16
Hösten 2017	16
Upprepad provtagande	17
Sammanfattning och diskussion	20
Referenser.....	22

Bakgrund

Högskoleprovet har sedan våren 1977 fungerat som urvalsinstrument för antagning till universitets- och högskoleutbildning. Fram till våren 1991 kunde provet användas enbart av en begränsad grupp sökande, nämligen de som var behöriga för högskolestudier genom att de var minst 25 år och hade minst fyra års arbetslivserfarenhet. År 1991 trädde nya regler för antagning till universitets- och högskolestudier i kraft. Dessa regler innebar att urvalet till studieplatser för samtliga sökande i huvudsak ska göras antingen utifrån betyg eller utifrån resultat på högskoleprovet. Därmed öppnades provet upp för alla och fick därmed en ännu viktigare roll i antagningssystemet. Denna ökade betydelse återspeglades även i antalet provtagare före och efter regeländringarna. Under hela 1980-talet genomfördes högskoleprovet av cirka 10 000 personer årligen (två femtedelar på hösten och tre femtedelar på våren). Under 1990-talet, efter att provet öppnats, var antalet provtagare årligen 130 000–145 000 (fortfarande två femtedelar på hösten och tre femtedelar på våren). Därefter sjönk antalet provtagare och var som minst 2007 då provet genomfördes av ungefär 65 000 personer, vilket inte beror på regeländringar utan på andra faktorer. Efter 2007 ökade antalet provtagare igen fram till 2014, då antalet provtagare var drygt 135 000. Därefter är trenden att antalet provtagare minskar igen; 2016 togs provet av cirka 130 000 provtagare och 2017 av cirka 110 000 provtagare. Troligen beror dessa senare variationer till viss del på ändringar i gymnasieskolans betygssystem. Till och med hösten 2017 har sammanlagt 83 provtillfällen anordnats och totalt 3 086 229 prov administrerats.

Hösten 2011 förändrades provets sammansättning, vilket innebar en utökning av antalet kvantitativa uppgifter från 42 till 80, fördelade på fyra delprov; två gamla (NOG och DTK) och två nya (XYZ och KVA). Det totala antalet verbala uppgifter förändrades inte, men däremot ersattes 20 ORD-uppgifter av ett nytt delprov, meningskomplettering (MEK). Från och med hösten 2011 innehåller provet därmed 80 verbala och 80 kvantitativa uppgifter, fördelade på vardera fyra delprov. Provdagen är indelad i fem provpass; två med kvantitativa uppgifter och två med verbala uppgifter samt ett utprövningspass med antingen kvantitativa eller verbala uppgifter. Förändringen i sammansättningen av provpassen medförde också att provtagarna själva får disponera tiden för de fyra delproven inom varje provpass.

De kvantitativa delproven är: XYZ som mäter förmågan att lösa matematiska problem (24 uppgifter), KVA som mäter förmågan att göra kvantitativa jämförelser (20 uppgifter), NOG som mäter förmågan att hantera matematiska och logiska problem (12 uppgifter) och DTK som mäter

förmågan att hämta och tolka information från grafiska beskrivningar (24 uppgifter).

De verbala delproven är: ORD som mäter svensk ordförståelse (20 uppgifter), MEK som mäter förmågan att förstå ord och begrepp (20 uppgifter), LÄS som mäter svensk läsförståelse (20 uppgifter) och ELF som mäter engelsk läsförståelse (20 uppgifter).

I Tabell 1 redovisas hur provets sammansättning har förändrats från den första provversionen till den nu gällande.

Tabell 1. Antal uppgifter per delprov i högskoleprovet sett över tid.

Delprov	1977-1979	1980-1991	1992-1995	1996- vt 2011	ht 2011-
ORD	30	30	30	40	20
NOG	20	20	20	22	12
LÄS	30	24	24	20	20
DTK	20	20	20	20	24
STUF	20	20	-	-	-
AO	30	30	30	-	-
ELF	-	-	24	20	20
XYZ	-	-	-	-	24
KVA	-	-	-	-	20
MEK	-	-	-	-	20
Totalt	150	144	148	122	160

Syftet med den senaste förändringen var att 1) göra provet mer effektivt genom att utöka antalet uppgifter från 122 till 160, 2) få en bättre prognosförmåga genom en utökning av både antalet uppgifter och delprov med kvantitativt innehåll, 3) möjliggöra en flexibel användning av provet för olika utbildningar. Detta förutsätter dock en ändring i högskoleförordningen och i dagsläget föreligger inte något sådant konkret förslag från regeringen, men det finns med i betänkandet från den senaste Tillträdesutredningen (SOU 2017:20).

För en utförligare beskrivning av det nya provet, samt bakgrund och förmodade konsekvenser av dess införande, se Stage och Ögren (2010). För utförligare beskrivning av provets tidigare förändringar, se till exempel Stage och Ögren (2001), Stage (1995) och Ögren m.fl. (1995).

Syfte

Syftet med denna rapport är att beskriva provtagargruppen våren och hösten 2017 med avseende på sammansättning och resultat, samt i viss mån jämföra detta med motsvarande resultat från tidigare prov.¹ Motsvarande beskrivningar av provtagarna och deras resultat har gjorts regelbundet även för tidigare prov och efter provet hösten 2000 gjordes en sammanfattande beskrivning för åren 1977–2000 (se Stage & Ögren, 2001).

Provtagargruppernas sammansättning

Den 1 april 2017 genomfördes högskoleprovet av 64 962 personer och den 21 oktober 2017 av 46 138 personer. För att möjliggöra en jämförelse mellan provtagargrupperna vid de två senaste proven och vid föregående års genomförda prov återges i Tabell 2 provtagarnas procentuella fördelning med avseende på kön, åldersgrupp och utbildningsnivå. I följande redovisning anges provtillfällena på våren som A och på hösten som B.

Som under 80- och 90-talet är antalet provtagare lägre på hösten än på våren, men skillnaden är mindre än tidigare. Andelen kvinnor som genomför provet har alltid varit större än andelen män, med undantag för provtillfället våren 2012 då andelen kvinnor och andelen män var lika stora.

Andelen provtagare som är 20 år eller yngre ökade successivt under många år under 90-talet för att därefter stabiliseras. Denna grupp är vanligtvis större på hösten än på våren och hösten 2017 utgjorde den åldersgruppen 62 procent av provtagargruppen, vilket är den största andelen på åtminstone fem år.

När det gäller utbildningsbakgrund har majoriteten av provtagarna sedan början av 90-talet tre- eller fyraårig gymnasieutbildning. I Tabell 3 redovisas hur män respektive kvinnor är procentuellt fördelade på utbildningsbakgrund (högsta angivna utbildning) vid de fyra senaste provtillfällena.

¹ Resultaten i rapporten grundas på databearbetningar gjorda av Luis Cobian och Sebastian Bardt.

Tabell 2. Provtagarnas procentuella fördelning utifrån kön, ålder och utbildning.

År	13A+B	14A+B	15A+B	16A+B	17A	17B
Kön						
Män	48	48	48	49	49	46
Kvinnor	52	52	52	51	51	54
Ålder						
≤ 20 år	57	55	55	55	54	62
21–24 år	27	26	26	26	26	21
25–29 år	9	11	11	11	12	9
30–39 år	5	6	6	6	6	5
≥ 40 år	2	3	3	2	3	2
Utbildning						
Grund/realskola	1	1	1	2	2	2
Folkhögskola	2	2	2	2	2	1
Gymnasium ≤ 2 år	3	4	4	4	4	3
Gymnasium ≥ 3 år	78	79	79	77	78	79
Högskola ≤ 120 hp	10	10	10	10	9	8
Högskola > 120 hp	4	4	4	4	4	5
Ej angivet	2	1	1	3	2	2
Totalt antal	114 882	135 926	135 937	130 385	64 962	46 138

Överlag är skillnaderna mellan män och kvinnor i detta avseende små. Den största skillnaden räknat i procentenheter återfinns i den största gruppen (minst treårig gymnasieutbildning) proven 16A och 16B, där skillnaden genomgående är 2 procentenheter. Proven 17A och 17B var skillnaderna mindre.

Tabell 3. Män respektive kvinnor som deltog i högskoleproven 16A–17B, procentuellt fördelade efter högsta angivna utbildning.

Utbildning	16A	16B	17A	17B
	m/k	m/k	m/k	m/k
Grund/realskola	1/1	4/3	2/2	2/2
Folkhögskola	2/1	1/1	1/2	1/2
Gymnasium ≤ 2 år	4/4	3/3	4/4	3/3
Gymnasium ≥ 3 år	77/79	75/77	78/78	79/80
Högskola ≤ 120 hp	10/10	9/9	9/9	8/8
Högskola > 120 hp	4/4	4/5	4/4	5/5
Ej angivet	2/1	4/3	2/1	1/1

I Tabell 4 framgår hur män respektive kvinnor är procentuellt fördelade på olika åldersgrupper. Överlag är skillnaderna små, och den största skillnaden finns i gruppen 30–39 år där kvinnorna är överrepresenterade vid tre provtillfällen med 2 procentenheter.

Tabell 4. Män respektive kvinnor som deltog i högskoleproven 16A–17B, procentuellt fördelade på olika åldersgrupper.

Ålder	16A	16B	17A	17B
	m/k	m/k	m/k	m/k
≤ 20 år	52/52	58/58	54/53	62/62
21–24 år	28/27	24/23	26/26	21/20
25–29 år	12/11	10/10	12/11	10/9
30–39 år	5/7	5/7	5/7	5/6
≥ 40 år	2/3	2/3	2/3	2/2

Resultat för olika grupper av provtagare

Män och kvinnor

I Tabell 5 visas resultatbilden för provet som helhet med avseende på medelvärdesresultaten för totalgruppen provtagare och för män respektive kvinnor som deltog i högskoleprovet 15A–17B. Den verbala delen av provet var vid de första provtillfällena efter införandet av det ”nya” provet 2011 något lättare än den kvantitativa delen, men från och med provet 15B har det inte varit någon större skillnad mellan provdelarna. Könsskillnaden i termer av standardavvikelse är tämligen stabil mellan proven, med variationer mellan 0,37 och 0,41 för totalpoängen, mellan 0,46 och 0,51 för KVANT och mellan 0,17 och 0,26 för VERB.

I Tabell 6 redovisas resultaten för varje delprov. Av tabellen framgår att det är de kvantitativa delproven och det verbala delprovet ELF som svarar för den största könsskillnaden, där d varierar mellan 0,28 och 0,48 för dessa fem delprov sett över båda proven 2017. För de övriga verbala delproven, ORD, LÄS och MEK, har könsskillnaden varit minst på ORD och störst på MEK. Vid provet hösten 2016 var dock könsskillnaden för dessa tre delprov som störst på LÄS.

Tabell 5. Poängmedelvärde (M) och standardavvikelse (s) på högskoleproven 15A–17B totalt för män respektive kvinnor, samt skillnaden mellan män och kvinnor i råpoäng (m-k) och i standardavvikelseenheter (d). Motsvarande värden anges även för kvantitativ respektive verbal del.

Provtillfälle	Antal uppgifter	Totalt		Män	Kvinnor		
		M	s	M	M	m-k	d
15A	160	87,3	22,8	92,0	82,8	9,1	0,40
15A, kvant	80	43,0	12,4	46,2	39,9	6,3	0,51
15A, verbal	80	44,3	13,5	45,8	42,9	2,9	0,21
15B	160	86,4	23,1	91,3	82,1	9,2	0,40
15B, kvant	80	42,9	12,6	46,2	40,0	6,2	0,50
15B, verbal	80	43,5	13,6	45,1	42,1	3,0	0,22
16A	160	89,5	22,0	94,1	85,2	8,9	0,40
16A, kvant	80	45,2	12,2	48,3	42,3	5,9	0,48
16A, verbal	80	44,3	12,9	45,8	42,8	3,0	0,23
16B	160	87,3	23,9	92,3	82,6	9,7	0,41
16B, kvant	80	43,8	12,5	46,9	40,9	6,0	0,48
16B, verbal	80	43,5	14,4	45,4	41,7	3,7	0,26
17A	160	89,4	24,2	93,9	85,0	8,9	0,37
17A, kvant	80	44,5	14,4	47,9	41,3	6,6	0,46
17A, verbal	80	44,8	13,0	46,0	43,7	2,3	0,18
17B	160	87,1	24,7	92,1	82,8	9,3	0,38
17B, kvant	80	43,7	13,8	47,5	40,5	7,0	0,51
17B, verbal	80	43,4	13,8	44,6	42,3	2,3	0,17

Tabell 6. Poängmedelvärde (M) och standardavvikelse (s) på de olika delproven 16A–17B för hela gruppen samt poängskillnad i råpoäng (m-k) och i standardavvikelseenheter (d) mellan män och kvinnor.

Delprov	16A		16B		17A		17B	
	M (s)	m-k (d)	M (s)	m-k (d)	M (s)	m-k (d)	M (s)	m-k (d)
XYZ	13,5 (4,5)	1,6 (0,36)	13,1 (4,9)	1,9 (0,39)	13,7 (5,5)	2,2 (0,40)	13,7 (5,1)	2,3 (0,44)
KVA	11,1 (3,5)	1,6 (0,46)	10,6 (3,5)	1,3 (0,37)	11,0 (4,2)	1,9 (0,44)	10,9 (3,8)	1,8 (0,48)
NOG	6,4 (2,5)	0,8 (0,32)	6,5 (2,6)	0,8 (0,31)	6,2 (2,8)	0,8 (0,28)	6,3 (2,7)	0,9 (0,33)
DTK	14,2 (4,4)	1,9 (0,43)	13,5 (4,3)	2,0 (0,47)	13,6 (4,6)	1,9 (0,40)	12,9 (4,6)	2,1 (0,46)
ORD	10,5 (4,0)	0,3 (0,08)	10,0 (4,3)	0,6 (0,14)	11,3 (3,9)	0,4 (0,11)	10,8 (4,0)	0,1 (0,03)
LÄS	10,9 (3,7)	0,3 (0,08)	11,3 (3,7)	0,7 (0,19)	11,4 (3,8)	0,4 (0,11)	10,9 (3,8)	0,3 (0,08)
MEK	11,4 (3,8)	0,7 (0,18)	11,1 (4,1)	0,7 (0,17)	10,9 (3,9)	0,3 (0,07)	11,2 (4,3)	0,6 (0,15)
ELF	11,5 (3,9)	1,7 (0,44)	11,1 (4,5)	1,6 (0,36)	11,2 (3,7)	1,1 (0,31)	10,5 (4,0)	1,3 (0,32)

Utbildningsbakgrund

Det finns ett tämligen starkt samband mellan resultat på högskoleprovet och utbildningsbakgrund. I Tabell 7 redovisas poängmedelvärden för provtagare med olika bakgrundsutbildning.

Tabell 7 visar att sambandet mellan utbildning och resultat på högskoleprovet är tämligen starkt. Generellt gäller att ju längre utbildning desto högre provresultat, men skillnaderna mellan de olika grupperna är större på den verbala delen. De som har studerat längre tid bör rimligen ha såväl bättre studievana och studieteknik som mer kunskaper än de som studerat kortare tid, vilket delvis skulle kunna förklara detta samband. Selektionseffekter kan också vara en bakomliggande förklaringsfaktor till detta samband.

Tabell 7. Poängmedelvärde (M) och standardavvikelse (s) på högskoleprovet 17A–17B för hela gruppen samt poängskillnad mellan män och kvinnor med olika utbildningsbakgrund (högsta angivna utbildning) för kvantitativ respektive verbal del samt för hela provet.

Prov	Kvantitativ del			Verbal del			Totalt		
Utbildning	M	s	m-k	M	s	m-k	M	s	m-k
17A									
Grund/realskola	37,8	12,9	5,9	40,6	12,3	3,3	78,4	21,9	9,2
Folkhögskola	35,8	12,4	5,9	43,5	13,8	2,2	79,3	22,9	8,1
Gymn ≤ 2 år	35,2	11,3	6,8	40,7	11,7	4,8	75,9	20,1	11,7
Gymn ≥ 3 år	44,6	14,3	6,7	43,6	12,1	2,2	88,2	23,3	8,9
Högskola ≤ 120 hp	48,8	14,4	7,0	53,4	12,5	2,0	102,1	23,1	8,9
Högskola > 120 hp	49,6	14,6	7,7	58,6	14,0	2,8	108,2	25,2	10,4
<i>Totalt</i>	38,6	14,4	5,4	37,2	13,2	1,7	75,8	24,7	7,2
17B									
Grund/realskola	38,0	13,3	7,5	39,0	14,1	5,1	77,0	24,8	12,6
Folkhögskola	35,8	12,4	4,3	41,5	14,9	2,1	77,2	24,0	6,4
Gymn ≤ 2 år	34,4	11,1	6,9	38,7	12,9	4,8	73,1	21,2	11,7
Gymn ≥ 3 år	43,8	13,7	7,0	42,2	12,9	2,1	86,0	23,7	9,1
Högskola ≤ 120 hp	47,3	13,4	7,0	52,5	13,5	3,0	99,8	23,6	10,0
Högskola > 120 hp	48,5	13,9	8,2	56,4	15,2	3,0	104,9	26,3	11,1
<i>Totalt</i>	37,3	14,0	5,1	34,2	14,1	2,4	71,5	25,4	7,5

Det är inte enbart utbildningens längd utan även utbildningens innehåll som har ett tydligt samband med provresultatet. Av Tabell 2 framgick att den utan jämförelse största gruppen bland provtagarna är den med tre- eller fyraårig gymnasieutbildning (cirka 80 %). Eftersom tre- eller fyraårig gymnasieutbildning kan ha olika innehåll finns det anledning att göra ytterligare uppdelningar av denna grupp. I Tabell 8 visas resultaten för olika utbildningsinriktningar för de provtagare som avslutat treårig gymnasieutbildning.

Tabell 8. Poängmedelvärde (M) på högskoleprovet 17A och 17B för män respektive kvinnor med avslutad treårig gymnasieutbildning uppdelade efter gymnasieinriktning.

Prov	H		S		E		N		T	
	M	Kv	M	Kv	M	Kv	M	Kv	M	Kv
17A										
Antal	104	396	3306	4433	2084	1734	3598	3423	2628	528
Kvant	42,5	36,6	42,5	37,4	45,1	39,5	56,5	51,5	49,6	47,5
Verb	51,7	49,4	48,6	45,1	44,9	42,4	52,5	50,4	47,2	45,8
Tot	94,2	86,0	91,0	82,6	90,0	81,9	109,0	101,9	96,9	93,2
17B										
Antal	66	273	2387	3575	1955	1749	2864	3263	1884	436
Kvant	44,0	36,3	41,7	36,2	44,6	38,0	55,0	49,3	49,0	46,0
Verb	51,5	48,0	46,3	43,1	43,3	40,2	51,0	48,6	45,1	44,2
Tot	95,5	84,2	88,0	79,3	87,8	78,2	106,0	97,9	94,1	90,1

På totalprovet har de provtagare som genomgått naturvetenskaplig utbildning högst resultat, och de provtagare som genomgått ekonomisk utbildning har lägst resultat. Denna ordning mellan gymnasieutbildningarna har gällt alltsedan provet började användas 1977 och den tycks inte ha påverkats av vare sig förändringar av provet eller förändringar av gymnasieskolan.

Vad gäller skillnaderna mellan kvinnor och män kan konstateras att även inom gymnasieutbildningar/inriktningar har kvinnorna genomgående lägre resultat än männen. Kvinnor från naturvetenskaplig utbildning har dock klart högre resultat än män från övriga gymnasieutbildningar. Sammanfattningsvis kan man säga att resultatskillnaderna mellan gymnasieutbildningar är betydligt större än skillnaderna mellan kvinnor och män.

Ålder

Förutom gruppskillnader utifrån kön och utbildning följs även gruppskillnader utifrån ålder upp. I Tabell 9 redovisas därför olika åldersgruppers resultat på den kvantitativa respektive den verbala delen samt provet som helhet.

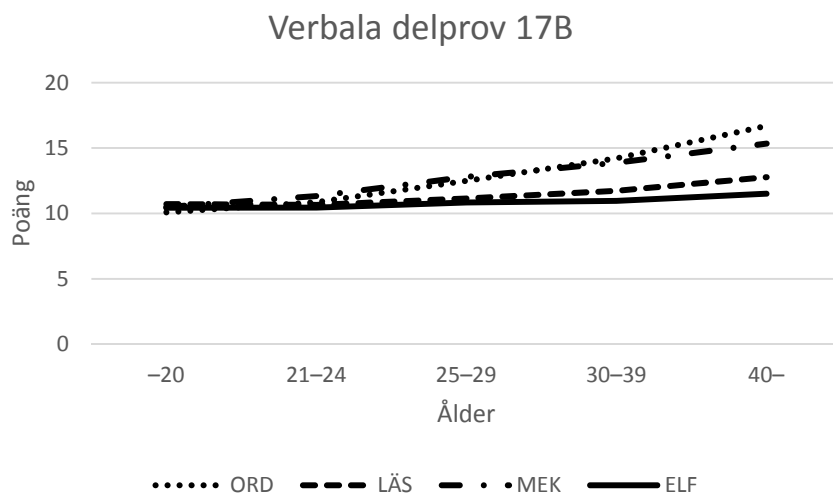
Tabell 9. Poängmedelvärde (M) och standardavvikelse (s) på högskoleprovet 17A och 17B för hela gruppen samt poängskillnad mellan män och kvinnor i olika åldersgrupper för kvantitativ respektive verbal del samt för hela provet.

Prov	Kvantitativ del			Verbal del			Totalt		
Ålder	M	s	m-k	M	s	m-k	M	s	m-k
17A									
≤ 20 år	46,6	14,4	6,5	43,0	12,0	1,8	89,6	23,8	8,3
21-24 år	43,1	14,2	5,8	44,3	12,6	2,0	87,4	24,1	7,7
25-29 år	41,0	13,7	6,8	48,0	13,4	3,2	89,0	24,3	10,1
30-39 år	40,0	14,0	8,9	51,8	14,7	6,7	91,9	25,9	15,7
≥ 40 år	42,4	14,5	10,0	57,6	14,5	6,1	100,0	25,9	16,1
17B									
≤ 20 år	45,3	13,8	7,0	41,7	12,9	1,7	87,0	24,1	8,7
21-24 år	41,5	13,5	6,3	43,3	13,6	2,3	84,8	24,5	8,6
25-29 år	40,5	13,1	6,6	47,3	14,5	3,9	87,7	25,1	10,5
30-39 år	40,2	13,7	8,4	50,8	16,0	7,2	91,0	27,2	15,6
≥ 40 år	42,4	14,5	10,6	56,3	15,2	6,1	98,7	27,1	16,7

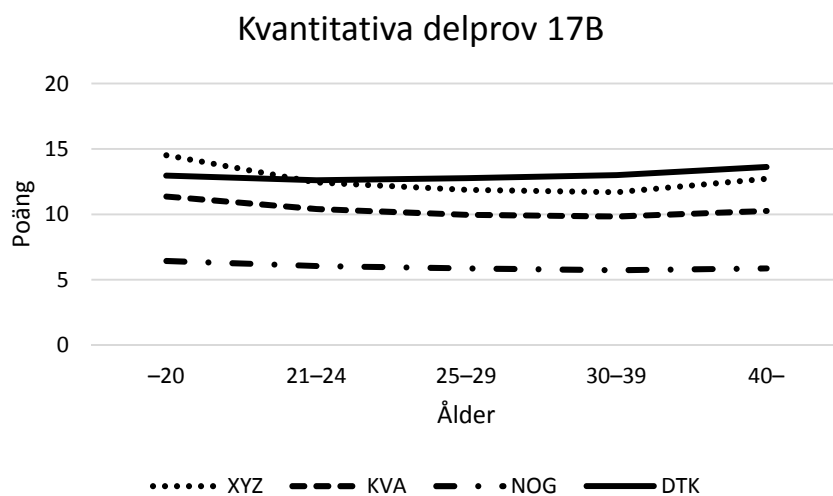
Alltsedan 1996, när provets sammansättning genomgick relativt stora förändringar, har de äldsta provtagarna haft det högsta genomsnittliga provresultatet. Även efter den senaste förändringen hösten 2011 har de äldsta provtagarna det högsta genomsnittliga resultatet på såväl den verbala delen som på provet i helhet. Man bör dock komma ihåg att den äldsta gruppen provtagare är en mycket liten grupp, endast två-tre procent av provtagargruppen. Mellan 52 och 62 procent av provtagargruppen är 20 år eller yngre och drygt 80 procent är under 25 år. Andelen unga, 20 år eller yngre, är större på hösten än våren. När det gäller den kvantitativa delen så har den yngsta gruppen det högsta genomsnittliga resultatet. Skillnaden i resultat mellan åldersgrupperna är betydligt mindre på den kvantitativa delen än vad den är på den verbala delen.

I Figur 1 och 2 visas grafiskt hur olika åldersgrupper har presterat på de olika delproven på provet hösten 2017. Av Figur 1 framgår att delproven ORD och MEK har ett starkt positivt samband med ålder, dvs. ju äldre desto högre

resultat, medan delproven LÄS och ELF uppvisare ett svagare samband med ålder. Delproven NOG och DTK uppvisar inga klara samband mellan resultat och ålder. Däremot för delproven XYZ och KVA finns ett visst samband med ålder såtillvida att den yngsta gruppen, som fortfarande finns inom gymnasieskolan eller nyss lämnat den, presterar bäst på dessa två delprov.

Figur 1. Genomsnittligt provresultat på de olika verbala delproven hösten 2017 för provtagare i olika åldersgrupper.

Figur 2. Genomsnittligt provresultat på de olika kvantitativa delproven hösten 2017 för provtagare i olika åldersgrupper.

Social bakgrund

Provtagarnas sociala bakgrund ingår inte i den bakgrundsinformation som insamlas i samband med provgenomförandet och därför kan inte regelbundna uppföljningar göras på det sätt som har gjorts i denna rapport avseende kön, utbildning och ålder. Däremot har särskilda studier (se t.ex. Stage, 2005) genomförts som visar att det är en tydlig skillnad i resultat mellan grupper med olika social bakgrund. Provtagare från socialgrupp I har högre resultat än provtagare från socialgrupp II, som i sin tur har högre resultat än socialgrupp III. Den förändring av provets sammansättning som genomfördes hösten 2011 föregicks av ett antal försöksutprovningar, som analyserades med avseende på kön, ålder och utbildning. För att få underlag för att kunna studera vilka eventuella konsekvenser förändringen för provtagare från olika socialgrupper inhämtades bakgrundsinformation från SCB. Sammanfattningsvis kunde man konstatera att skillnaderna mellan de studerade socialgrupperna troligen inte skulle påverkas av den förändrade provsammansättningen (Stage & Ögren, 2010).

Under 2013 genomfördes en utvärdering av de reguljära prov som genomfördes hösten 2011 och våren 2012, vilka var det första och det andra provet med den nya sammansättningen. Information hade även denna gång hämtats från SCB. Indelning utifrån socialgrupp (I-III) var inte längre möjlig, utan istället användes föräldrars utbildningsnivå. Utvärderingen visade att föräldrars utbildningsnivå har stor betydelse för resultat på såväl den kvantitativa som den verbala delen (Lyrén & Ögren, 2013).

Normering av högskoleprovet

En central kvalitetsaspekt för högskoleprovet är att resultaten från olika versioner av provet ska vara jämförbara med varandra. För att uppnå denna jämförbarhet måste de olika provversionerna vara parallella. Begreppet parallellitet vad avser delproven kan sägas ha två aspekter; dels ska varje delprov anpassas till en modell för hur provet ska se ut med avseende på kognitiv nivå, innehållskategorier, uppgiftsformat, informationsmängd, ämnesområden, figurtyp och lösningsprocedur. Dels ska enskilda uppgifter och därmed hela delprovet ha kända definierade svårighetsnivåer, och varje uppgift ska diskriminera på ett tillfredsställande sätt och ha balans vad avser felaktiga svarsförslag. Men, trots att svårighetsnivåerna kan skattas med relativt hög tillförlitlighet så är de aldrig helt stabila. Därför måste resultaten även korrigeras statistiskt, vilket kallas för ekvivalering. I högskoleprovets fall är ekvivaleringen en del av normeringen, vilket är den procedur som fastställer relationen mellan råpoäng (antal rätta svar) och normerad poäng.

Transformeringen av råpoäng till normerad poäng har alltså som främsta syfte att resultaten skall vara jämförbara från ett provtillfälle till ett annat, dvs. det ska vara lika lätt eller svårt att erhålla en viss normerad poäng vid ett provtillfälle som ett annat oavsett sammansättningen av provtagargruppen och även om provets svårighetsgrad skulle fluktuera. Detta betyder att normeringen av högskoleprovet är en mycket grannlaga uppgift, eftersom den normerade poängen ska vara jämförbar för tio provtillfällen (eftersom resultaten är giltiga i fem år).

De två provdelarna – den kvantitativa och den verbala delen – normeras var för sig eftersom syftet är att de ska ha lika stor vikt. Detta innebär att provtagarna får två skilda, normerade poäng och det är medelvärdet av dessa två poäng som gäller vid antagningen.

Den strategi som tillämpas för att fastställa poänggränser för den normerade poängen utgörs av en sammanvägning av olika jämförelser. Först studeras utfallet baserat på en modell där provtagarnas poäng från olika provtillfällen jämförs utifrån information från uppgifter med liknande egenskaper, detta kallas vanligtvis för ankarprovsdesign. Därefter studeras även utfallet för två så kallade referensgrupper, och denna lika grupps-design har använts så länge provet har funnits, även om referensgrupperna justerats något över tid.

Den första referensgruppen, Referenspopulation I, väljs ut via stratifierat urval så att fördelningen av kön, ålder och utbildning alltid är densamma. Denna grupp består av 20 000 provtagare. Syftet är att eventuella skillnader i provutfall för denna grupp ska kunna relateras till skillnader i provet.

Den andra referensgruppen, Referenspopulation II, utgörs av de provtagare som går eller gått ett treårigt program i gymnasieskolan och som vid höstens prov är mellan 18 och 20 år och vid vårens prov är mellan 19 och 21 år.

Ankarprovsekvivaleringen och lika grupps-ekvivaleringarna görs på respektive provdel, och den slutliga normerade poängen erhålls därefter genom medelvärdet av den normerade poängen på den kvantitativa och den verbala delen. Den normerade poängen är på en skala från 0.0 till 2.0 för de två provdelarna, och följaktligen 0.00–2.00 för den totala normerade poängen.

Resultat på den kvantitativa delen

Totalpopulationen

På den kvantitativa delen var medelvärdet vid vårens provtillfälle $M_{\text{tot}}=44,5$ för totalgruppen och standardavvikelsen var $S=14,4$; medelvärdet för män var $M_{\text{m}}=47,9$ och för kvinnor $M_{\text{k}}=41,3$. Jämfört med provet våren 2016 var medelvärdet 0,7 poäng lägre. Medelvärdet 44,5 är det näst högsta sett fem år tillbaka i tiden. Skillnaden mellan män och kvinnor var 0,7 poäng större och spridningen var 2,2 poäng större jämfört med våren 2016.

Medelvärdet var vid höstens provtillfälle $M_{\text{tot}}=43,7$ för totalgruppen och standardavvikelsen var $S=13,8$; medelvärdet för män var $M_{\text{m}}=47,5$ och för kvinnor $M_{\text{k}}=40,5$. Jämfört med provet ett år tidigare, dvs. hösten 2016, var medelvärdet 0,1 poäng lägre. Skillnaden mellan män och kvinnor var 1,0 poäng större och spridningen var 1,3 poäng större jämfört med hösten 2016.

Referenspopulation I

Medelvärdet för referenspopulation I var vid vårens provtillfälle $M_{\text{I}}=44,6$ och standardavvikelsen var $S=14,5$; medelvärdet för män var $M_{\text{Im}}=48,1$ och för kvinnor $M_{\text{Ik}}=41,5$. Jämfört med provet våren 2016 var medelvärdet 0,4 poäng lägre, skillnaden mellan män och kvinnor var 0,7 poäng större och spridningen var 2,4 poäng större.

Medelvärdet för referenspopulation I var vid höstens provtillfälle $M_{\text{I}}=43,7$ och standardavvikelsen var $S=13,8$; medelvärdet för män var $M_{\text{Im}}=47,5$ och för kvinnor $M_{\text{Ik}}=40,3$. Jämfört med provet hösten 2016 var medelvärdet 0,4 poäng lägre, skillnaden mellan män och kvinnor var 1,1 poäng större och spridningen var 1,3 poäng större.

Referenspopulation II

För referenspopulation II var medelvärdet på vårens prov $M_{\text{II}}=46,1$ och standardavvikelsen var $S=14,4$. För män var medelvärdet $M_{\text{IIm}}=49,4$ och för kvinnor $M_{\text{IIk}}=42,8$. Jämfört med provet våren 2016 var medelvärdet 0,4 poäng lägre, skillnaden mellan män och kvinnor var 0,8 poäng större och spridningen var 2,4 poäng större.

För referenspopulation II var medelvärdet på höstens prov $M_{\text{II}}=45,2$ och standardavvikelsen var $S=13,6$. För män var medelvärdet $M_{\text{IIm}}=49,0$ och för kvinnor $M_{\text{IIk}}=42,0$. Jämfört med provet hösten 2016 var medelvärdet 0,5 poäng lägre, skillnaden mellan män och kvinnor var 1,1 poäng större och spridningen var 1,4 poäng större.

Resultat på den verbala delen

Totalpopulationen

På den verbala delen var medelvärdet vid vårens provtillfälle $M_{\text{tot}}=44,8$ för totalgruppen och standardavvikelsen var $S=13,0$; medelvärdet för män var $M_m=46,0$ och för kvinnor $M_k=43,7$. Jämfört med provet våren 2016 var medelvärdet 0,5 poäng högre, medan skillnaden mellan män och kvinnor var 0,7 poäng mindre och spridningen var 0,1 poäng större.

Medelvärdet var vid höstens provtillfälle $M_{\text{tot}}=43,4$ för totalgruppen och standardavvikelsen $S=13,8$; medelvärdet för män var $M_m=44,6$ och för kvinnor $M_k=42,3$. Jämfört med provet hösten 2016 var medelvärdet 0,1 poäng lägre, skillnaden mellan män och kvinnor var 1,4 poäng mindre och spridningen var 0,6 poäng mindre.

Referenspopulation I

Medelvärdet för referenspopulation I var vid vårens provtillfälle $M_I=45,4$ och standardavvikelsen var $S=13,1$; medelvärdet för män var $M_{Im}=46,5$ och för kvinnor $M_{Ik}=44,3$. Jämfört med provet våren 2016 var medelvärdet 0,6 poäng högre, skillnaden mellan män och kvinnor var 0,7 poäng mindre och spridningen var 0,1 poäng större.

Medelvärdet för referenspopulation I var vid höstens provtillfälle $M_I=44,2$ och standardavvikelsen var $S=13,9$; medelvärdet för män var $M_{Im}=45,3$ och för kvinnor $M_{Ik}=43,1$. Jämfört med provet hösten 2016 var medelvärdet 0,4 poäng lägre, skillnaden mellan män och kvinnor var 1,3 poäng mindre och spridningen var 0,6 poäng mindre.

Referenspopulation II

För referenspopulation II var medelvärdet på vårens prov $M_{II}=43,6$ och standardavvikelsen $S=11,9$. För män var medelvärdet $M_{IIm}=44,4$ och för kvinnor $M_{IIk}=42,7$. Jämfört med provet våren 2016 var medelvärdet 0,6 poäng högre, skillnaden mellan män och kvinnor var 0,7 poäng mindre och spridningen var 0,1 poäng större.

För referenspopulation II var medelvärdet på höstens prov $M_{II}=42,0$ och standardavvikelsen $S=12,7$. För män var medelvärdet $M_{IIm}=42,9$ och för kvinnor $M_{IIk}=41,3$. Jämfört med provet hösten 2016 var medelvärdet 0,2 poäng högre, skillnaden mellan män och kvinnor var 1,6 poäng större medan spridningen var 0,4 poäng mindre.

Normeringsutfall

Som tidigare nämnts normeras den kvantitativa delen och den verbala delen var för sig eftersom syftet är att de ska ha lika stor vikt. Det innebär att varje provtagare erhåller en normerad poäng för den kvantitativa delen och en för den verbala delen samt ett medelvärde av dessa två, vilket är den poäng som gäller vid antagningen.

Målsättningen var att den genomsnittliga svårighetsgraden på uppgifterna i provet skulle vara i närheten av $p=0,55$, vilket innebär att båda provdelarna hade en svårighetsgrad som låg nära målet vid såväl vår- som höstprovet. Våren 2017 gav normeringen medelvärdet 0,90 och standardavvikelsen 0,46 för den kvantitativa delen och 0,86 respektive 0,44 för den verbala delen. Hösten 2017 var medelvärdet 0,91 och standardavvikelsen 0,46 för den kvantitativa delen och 0,84 respektive 0,44 för den verbala delen.

Våren 2017

Normeringen av den kvantitativa delen av högskoleprovet våren 2017 resulterade i att den normerade poängen 1.0 erhöles i intervallet 46–49 råpoäng. För den normerade poängen 2.0 krävdes 75 råpoäng eller mer. På den kvantitativa delen av provet fick 691 provtagare (1,1 %) den normerade poängen 2.0. Den fullständiga normeringstabellen för den kvantitativa delen våren 2017 återfinns i Bilaga 1a.

Normeringen av den verbala delen av högskoleprovet våren 2017 resulterade i att den normerade poängen 1.0 erhöles i intervallet 48–50 råpoäng. För den normerade poängen 2.0 krävdes 75 råpoäng eller mer. På den kvantitativa delen av provet fick 471 provtagare (0,7 %) den normerade poängen 2.0. Den fullständiga normeringstabellen för den verbala delen våren 2016 återfinns i Bilaga 1b.

Vid provet våren 2017 fick totalt 68 provtagare (0,1 %) den normerade poängen 2.00, 75 provtagare fick den normerade poängen 1.95 och 177 provtagare (0,3 %) fick den normerade poängen 0.00. I Bilaga 1c framgår antalet och andelen provtagare som har uppnått respektive normerad poäng på hela provet, dvs. efter att medelvärdet på de två delarna har räknats ut.

Hösten 2017

Normeringen av den kvantitativa delen av högskoleprovet hösten 2017 resulterade i att den normerade poängen 1.0 erhöles i intervallet 45–47 råpoäng. För den normerade poängen 2.0 krävdes 73 råpoäng eller mer. På den kvantitativa delen av provet fick 582 provtagare (1,3 %) den normerade poängen 2.0. Den fullständiga normeringstabellen för den kvantitativa delen hösten 2017 återfinns i Bilaga 2a.

Normeringen av den verbala delen av högskoleprovet hösten 2017 resulterade i att den normerade poängen 1.0 erhöles i intervallet 47–50 råpoäng. För den normerade poängen 2.0 krävdes 76 råpoäng eller mer. På den verbala delen fick 178 provtagare (0.4 %) den normerade poängen 2.0. Den fullständiga normeringstabellen för den verbala delen hösten 2017 återfinns i Bilaga 2b.

Vid provet hösten 2017 fick totalt 31 provtagare (0,1 %) den normerade poängen 2.00. 46 provtagare fick den normerade poängen 1.95, medan 272 provtagare (0,6 %) fick den normerade poängen 0.00. I Bilaga 2c framgår antalet och andelen provtagare som har uppnått respektive normerad poäng på hela provet, dvs. efter att medelvärdet på de två delarna har räknats ut.

Upprepat provtagande

Det är tillåtet att göra provet så många gånger man önskar och om det finns fler än ett provresultat är det alltid det bästa resultatet som räknas. Möjligheten att genomföra provet flera gånger utnyttjas tämligen flitigt och vid varje provtillfälle brukar mellan 30 och 50 procent (något högre på våren och något lägre på hösten) av provtagarna ha genomfört minst ett tidigare prov. 2008 och 2009 var andelen upprepare relativt liten, 31–33 procent, medan den ökat markant under de senaste åren till närmare 50 procent.

Ett flertal studier har genomförts av effekterna av upprepat provtagande (Henriksson, 1991, 1993, 1995; Henriksson & Bränberg, 1992, 1994; Törnqvist & Henriksson, 2004, 2006), men de gäller alla för det gamla provet, dvs. före 2011. Törnqvist och Henriksson (2004) jämförde resultaten avseende upprepat provtagande för proven hösten 1986, hösten 1991, hösten 1993, hösten 1997 och hösten 2002. De skillnader i normerad poäng som rapporterades mellan det första och andra provtillfället var 0.055, 0.083, 0.111, 0.093 respektive 0.083. Effekten av upprepat provtagande hade således ökat från hösten 1986 till hösten 1993. Denna ökning förklarades med att provtagargruppen hade förändrats under den studerade tidsperioden från att huvudsakligen ha bestått av personer över 24 år till att huvudsakligen bestå av personer under 24 år, och att yngre personer som fortfarande utbildar sig bör rimligen förbättra sin studieförmåga mer än äldre. En annan förklaring var förändringar i provets sammansättning; 1992 utgick studiefärdighetsprovet STUF och i stället infördes ELF, ett engelskt prov som mäter mer av vad som kan anses vara skolkunskaper.

Det föreligger avsevärda metodproblem när det gäller studier av effekterna av upprepat provtagande. Som visades i en studie av proven 98A och 98B (Stage & Ögren, 2001) blir resultaten olika om man jämför samma individer eller olika individer och om man enbart studerar poängökningen eller om man

jämför senaste resultat med bästa tidigare resultat. Skillnaden i råpoäng mellan dem som gjorde provet för första och för fjärde gången var ungefär 19 råpoäng, medan ökningen från första till fjärde provtillfället för samma individer var i genomsnitt ungefär nio råpoäng och skillnaden mellan resultatet vid fjärde provtillfället och bästa tidigare resultat var marginell. Det visade sig även att de initiala skillnaderna var avsevärda mellan de provtagare som under en tvåårsperiod hade genomfört ett, två, tre respektive fyra prov; skillnaden mellan dem som bara hade gjort ett prov och dem som hade gjort fyra prov uppgick till ungefär tio råpoäng.

Tabell 10. Andel provtagare vid provtillfällena 07A–17B, som genomförde provet för första, andra, tredje respektive fjärde gången.

Provversion	Antal genomförda prov			
	1	2	3	4
07A	67	23	7	3
07B	68	21	8	3
08A	69	22	7	2
08B	67	22	8	3
09A	69	22	7	2
09B	68	22	7	3
10A	64	25	8	3
10B	65	23	9	3
11A	63	25	9	3
11B	63	23	10	4
12A	60	26	10	4
12B	62	24	10	4
13A	59	26	11	4
13B	63	24	10	3
14A	58	27	11	4
14B	58	26	12	4
15A	53	28	13	5
15B	55	26	13	6
16A	52	28	14	6
16B	54	26	14	7
17A	52	27	14	6
17B	54	27	13	6

I Tabell 10 visas andelen provtagare vid varje provtillfälle sedan våren 2007 som genomfört ett, två, tre respektive fyra prov. Observera att för varje provtillfälle så studeras provtagarna under de fyra senaste provtillfällena. Ett exempel: En person som har 1 genomfört prov 17B har inte tagit provet något av tillfällena 17A, 16B och 16A, dock är det möjligt att en sådan person tagit provet längre bakåt i tiden. Men, för enkelhetens skull kommer en sådan person att benämnas förstagångsprovtagare.

För 52 procent av provtagarna våren 2017 var detta första gången de deltog i högskoleprovet. De som tog högskoleprovet för första gången hade medelvärdet 84,6 poäng, de som tog provet för andra gången hade medelvärdet 90,7, de som tog provet för tredje gången hade medelvärdet 97,6 och de som tog provet för fjärde gången hade medelvärdet 104,7 på detta prov. Motsvarande siffror för provdelarna är 41,0–45,8–50,4–54,7 (KVANT) respektive 43,6–44,9–47,1–50,0 (VERB). Det är alltså en tydlig skillnad i resultat mellan dem som tar provet för första gången och de som gjort flera prov tidigare, men skillnaden är klart större på den kvantitativa provdelen.

De deltagare i provet hösten 2017 som tog högskoleprovet för första gången (54 %) hade medelvärdet 82,2, medan de som tog det för andra (27 %) respektive tredje (13 %) gången hade medelvärdet 90,0 respektive 94,6. De som tog provet för fjärde gången (6 %) hade medelvärdet 101,5. Motsvarande siffror för provdelarna är 40,5–45,8–48,5–52,5 (KVANT) respektive 41,7–44,2–46,0–49,0 (VERB).

Sammanfattning och diskussion

Den 1 april 2017 genomfördes högskoleprovet av 64 962 personer och den 21 oktober 2017 av 46 138 personer. Sammanlagt under året var det därmed 111 100 personer som genomförde provet, vilket är nästan 20 000 färre jämfört med antalet provtagare 2016.

Sammansättningen av provtagargruppen har inte förändrats nämnvärt de senaste åren. Sedan provet blev tillgängligt för alla sökande till högskolan i början av 1990-talet har majoriteten av provtagarna varit unga; den yngsta gruppen, 20 år eller yngre, utgör kring 50–60 procent av provtagarna (något större andel på hösten än på våren). Tillsammans med den näst yngsta åldersgruppen (21–24 år) utgör de mellan 80 och 85 procent av provtagargruppen. Fördelningen med avseende på utbildningsbakgrund är även den stabil sett över de senaste åren. Det har kunnat skönjas en viss förändring i andelen med tre- eller fyraårig gymnasieutbildning, där denna andel över de senaste fyra åren är ett par procentenheter mindre jämfört med för tio år sedan. Det kan dock ha att göra med att de som går ett treårigt yrkesprogram på gymnasiet faller under kategorin ”2-årigt gymnasium eller yrkesprogram”, vilket också lett till att andelen i den kategorin ökat i ungefär motsvarande grad som den tidigare nämnda gruppen minskat. Fördelningen män–kvinnor har även den varit stabil de senaste åren.

Vad gäller resultaten för undergrupper av provtagare kan konstateras att de är stabila. Generellt gäller att ju högre utbildning, desto bättre provresultat. För provtagare som har en studieförberedande gymnasial utbildning gäller också som tidigare att de gymnasister som har naturvetenskaplig inriktning har de högsta genomsnittliga resultaten och de med ekonomisk inriktning har de lägsta genomsnittliga resultaten. När det gäller resultat och ålder så gäller att för den verbala provdelen är sambandet tydligt och visar att äldre provtagare presterar bättre, och till det sambandet bidrar ORD-provet mest. På den kvantitativa provdelen finns inte något sådant tydligt samband; däremot är det tydligt att den yngsta gruppen (–20 år) presterar bäst. Detta är tydligast på XYZ och KVA medan det är mindre tydligt på NOG och DTK. I det här sammanhanget är det också värt att notera att andelen upprepare har ökat de senaste åren och låg vid årets två prov på 48 respektive 46 procent av provtagarna, vilket kan jämföras med att jämföra med exempelvis år 2009 då den låg på 31 respektive 32 procent. Detta kan såklart också påverka vissa gruppkillnader, speciellt de för olika åldersgrupper.

Resultatskillnaden mellan totalgrupperna män och kvinnor var både vid vårens och höstens prov ungefär som tidigare, men DTK som vanligtvis är det delprov som uppvisar den största skillnaden (uppåt 0,5 standardavvikelser)

hade proven 2017 en något lägre skillnad medan KVA hade en relativt hög skillnad (i genomsnitt 0,46 standardavvikelser). Därefter kommer XYZ, med ungefär samma skillnad som DTK, och sedan NOG och ELF med ungefär lika stora skillnader (cirka 0,3 standardavvikelser). För de verbala delproven ORD, LÅS och MEK är könsskillnaden mindre, cirka 0,1 standardavvikelser, men det kan noteras att det för ett och samma delprov kan variera en hel del mellan olika provversioner.

Det finns ett antal faktorer att ta i beaktande när det gäller tolkningen av de gruppskillnader som redovisats. Deltagarna i högskoleprovet är en utvald grupp på så sätt att de själva valt att göra ett prov som inte är obligatoriskt. Det innebär att det varken är ett slumpmässigt eller representativt urval. Ett flertal studier har visat att skillnader i resultat mellan män och kvinnor genomgående ökar till fördel för män när selektiviteten i grupperna är hög (se t.ex. Wilder & Powell, 1989; Cleary, 1991; Willingham & Cole, 1977). Andra faktorer som påverkar prestation, och som också uppvisar gruppskillnader, är provtagarstrategier (Baldiga, 2014; Ellis & Ryan, 2003; Ben-Shakar & Sinai, 1991), motivation (van Barneveld, 2007; Wise & DeMars, 2005) och testängslan (Hancock, 2001; Cassady & Johnson, 2002; Dodeen, 2009). I en nyligen genomförd studie på högskoleprovet (Stenlund, Eklöf & Lyrén, 2017) påvisades skillnader i såväl strategier som motivation och ängslan mellan låg- och högpresterande och mellan män och kvinnor. I en relaterad studie (Stenlund, Lyrén & Eklöf, 2018) baserad på klusteranalyser av bakgrundsvariabler, motivationsbegrepp m.m., var den bäst presterande gruppen den som kallades *the calm risk taker*, dvs. en grupp med högre risktagande och mindre testängslan jämfört med de två andra grupperna. Denna grupp hade också en signifikant högre andel män jämfört med de två andra grupperna. För ytterligare information kring gruppskillnader på högskoleprovet, se studierna av Stage (1985, 1988, 1991, 2005).

Referenser

- Baldiga, K. (2014). Gender differences in willingness to guess. *Management Science*, 60, 434–448. doi:10.1287/mnsc.2013.1776
- Ben-Shakhar, G., & Sinai, Y. (1991). Gender differences in multiple-choice tests: The role of differential guessing tendencies. *Journal of Educational Measurement*, 28, 23–35. doi:10.1111/jedm.1991.28.issue-1
- Cassady, J. C., & Johnson, R. B. (2002). Cognitive test anxiety and academic performance. *Contemporary Educational Psychology*, 27, 270–295.
- Cleary, A. (1991). *Gender Differences in Aptitude and Achievement Test Scores*. I Invitational Conference Proceedings, ETS. p 51-90.
- Dodeen, H. (2009). Test-related characteristics of OUAEU student: Test-anxiety, test-taking skills, guessing, attitudes toward tests, and cheating. *Journal of Faculty of Education*, 6, 31–66.
- Ellis, A. P. J., & Ryan, A. M. (2003). Race and cognitive-ability test performance: The mediating effects of test preparation, test-taking strategy use and self-efficacy. *Journal of Applied Social Psychology*, 33, 2607–2629.
- Hancock, D. R. (2001). Effects of test anxiety and evaluative threat on students' achievement and motivation. *The Journal of Educational Research*, 94, 284–290. doi:10.1080/00220670109598764
- Henriksson, W. (1991). *Effekter av upprepat provtagande* (Pm nr. 40). Umeå: Umeå universitet, Pedagogiska institutionen, Avdelningen för pedagogiska mätningar.
- Henriksson, W. (1993). *The problem of repeated test taking and the SweSAT* (Em No. 5). Umeå: University of Umeå, Department of Education, Division of Educational Measurement.
- Henriksson, W. (1995). *Repeated test taking and the SweSAT* (Em No. 13). Umeå: Umeå University, Department of Educational Measurement.
- Henriksson, W., & Bränberg, K. (1992). *Effekten av upprepat provtagande. En studie av poängförändringar från första till andra provgenomförandet* (Pm nr 70). Umeå: Umeå universitet, Enheten för pedagogiska mätningar.

- Henriksson, W., & Bränberg, K. (1994). The effects of practice on the Swedish Scholastic Aptitude Test. *Scandinavian Journal of Educational Research*, 38(2), 129-148.
- Lyrén, P.-E., & Ögren, G. (2013). *Det nya högskoleprovet – Några valideringsstudier* (Arbetsrapport nr 49). Umeå: Umeå universitet, Institutionen för tillämpad utbildningsvetenskap, Beteendevetenskapliga mätningar.
- SOU 2017:20. Tillträdesutredningen. *Tillträde för nybörjare – ett öppnare och enklare system för tillträde till högskoleutbildning*. Stockholm: Utbildningsdepartementet.
- Stage, C. (1985). *Gruppskillnader i provresultat. Uppgiftsinnehållets betydelse för resultatskillnader mellan män och kvinnor på prov i ordkunskap och allmänorientering*. Akademisk avhandling för doktorsexamen. Umeå: Umeå universitet, Pedagogiska institutionen.
- Stage, C. (1988). Gender Differences in Test Results. *Scandinavian Journal of Educational Research*, 36, 101-11.
- Stage, C. (1991). *Könsskillnader i resultat på högskoleprovet våren 1990* (Pm nr 42). Umeå: Umeå universitet, Pedagogiska institutionen.
- Stage, C. (1995). *Utprovning av provuppgifter* (Pm nr 106). Umeå: Umeå universitet, Enheten för pedagogiska mätningar.
- Stage, C. (1996). *Samma poäng – samma prestation? En jämförelse på delprovs- och uppgiftsnivå mellan män och kvinnor med samma resultat på högskoleprovet* (Pm nr 113). Umeå: Umeå universitet, Enheten för pedagogiska mätningar.
- Stage, C. (2005). *Socialgruppskillnader i resultat på högskoleprovet* (BVM 11:2005). Umeå: Umeå universitet, Institutionen för beteendevetenskapliga mätningar.
- Stage, C. & Ögren, G. (2001). *Högskoleprovets utveckling under åren 1977–2000. Provets sammansättning och provtagargruppens sammansättning och resultat* (Pm nr 169). Umeå: Umeå universitet, Enheten för Pedagogiska mätningar.

- Stage, C. & Ögren, G. (2010). *Ett nytt högskoleprov. Bakgrund och konsekvenser* (BVM 42:2010). Umeå: Umeå universitet, Institutionen för tillämpad utbildningsvetenskap, Beteendevetenskapliga mätningar.
- Stenlund, T., Eklöf, H., och Lyrén, P.-E. (2017). Group differences in test-taking behaviour: an example from a high-stakes testing program. *Assessment in Education: Principles, Policy & Practice*, 24(1), 4–20. <https://doi.org/10.1080/0969594X.2016.1142935>
- Stenlund, T., Lyrén, P.-E., och Eklöf, H. (2018). The successful test taker: exploring test-taking behavior profiles through cluster analysis. *European Journal of Psychology in Education*, 33(2), 403–417. <https://doi.org/10.1007/s10212-017-0332-2>
- Törnkvist, B. & Henriksson, W. (2004). *SweSAT repeat* (Em No. 24). Umeå: Umeå University, Department of Educational Measurement.
- Törnkvist, B. & Henriksson, W. (2006). *Validity issues concerning repeated test taking of the SweSAT* (Em No. 56). Umeå: Umeå University, Department of Educational Measurement.
- van Barneveld, C. (2007). The effect of examinee motivation on test construction within an IRT framework. *Applied Psychological Measurement*, 31, 31–46. doi:10.1177/0146621606286206
- Wilder, G., & Powell, K. (1989). *Sex Differences in Test Performance: A Survey of the Literature* (College Board Report, No 89-3). Educational Testing Service: Princeton
- Willingham, W. W. & Cole, N.S. (1997). *Gender and Fair Assessment*. Mahwah, New Jersey: LEA.
- Wise, S. L., & DeMars, C. E. (2005). Low examinee effort in low-stakes assessment: Problems and potential solutions. *Educational Assessment*, 10(1), 1–17. doi:10.1207/s15326977ea1001_1
- Ögren, G., Stage, C., Åström, K., & Lexelius, A. (1995). *Försök inför förändring av högskoleprovets utprövningsrutiner* (Pm nr 107). Umeå: Umeå universitet, Enheten för pedagogiska mätningar.

Kvantitativ del högskoleprovet 2017-04-01

Normeringstabell

Tabell för överföring av antal rätta svar till normerad poäng. Övriga kolumner visar antalet, andelen och den kumulativa andelen provtagare för respektive normerad poäng.

Antal rätta svar	Normerad poäng	Antal provtagare	Andel provtagare (%)	Kumulativ andel provtagare (%)
0 - 20	0.0	1510	2,3	2,3
21 - 23	0.1	2193	3,4	5,7
24 - 25	0.2	2150	3,3	9,0
26 - 27	0.3	2529	3,9	12,9
28 - 29	0.4	2837	4,4	17,3
30 - 31	0.5	3007	4,6	21,9
32 - 34	0.6	4690	7,2	29,1
35 - 38	0.7	6078	9,4	38,5
39 - 42	0.8	5970	9,2	47,7
43 - 45	0.9	4294	6,6	54,3
46 - 49	1.0	5430	8,4	62,6
50 - 53	1.1	5233	8,1	70,7
54 - 56	1.2	3705	5,7	76,4
57 - 59	1.3	3424	5,3	81,7
60 - 62	1.4	3146	4,8	86,5
63 - 65	1.5	2753	4,2	90,7
66 - 68	1.6	2349	3,6	94,4
69 - 70	1.7	1217	1,9	96,2
71 - 72	1.8	1020	1,6	97,8
73 - 74	1.9	736	1,1	98,9
75 - 80	2.0	691	1,1	100,0
		64 962	100,0	

Medelvärde = 0.90

Standardavvikelse = 0.46

Verbal del högskoleprovet 2017-04-01

Normeringstabell

Tabell för överföring av antal rätta svar till normerad poäng. Övriga kolumner visar antalet, andelen och den kumulativa andelen provtagare för respektive normerad poäng.

Antal rätta svar	Normerad poäng	Antal provdeltagare	Andel provdeltagare (%)	Kumulativ andel provdeltagare (%)
0 - 20	0.0	1022	1,6	1,6
21 - 23	0.1	1438	2,2	3,8
24 - 26	0.2	2344	3,6	7,4
27 - 29	0.3	3259	5,0	12,4
30 - 32	0.4	4090	6,3	18,7
33 - 35	0.5	4723	7,3	26,0
36 - 38	0.6	5253	8,1	34,1
39 - 41	0.7	5532	8,5	42,6
42 - 44	0.8	5389	8,3	50,9
45 - 47	0.9	5265	8,1	59,0
48 - 50	1.0	4902	7,5	66,5
51 - 53	1.1	4572	7,0	73,6
54 - 56	1.2	4031	6,2	79,8
57 - 59	1.3	3469	5,3	85,1
60 - 62	1.4	2942	4,5	89,6
63 - 65	1.5	2382	3,7	93,3
66 - 68	1.6	1762	2,7	96,0
69 - 70	1.7	910	1,4	97,4
71 - 72	1.8	705	1,1	98,5
73 - 74	1.9	501	0,8	99,3
75 - 80	2.0	471	0,7	100,0
		64 962	100,0	

Medelvärde = 0.86

Standardavvikelse = 0.44

Fördelningstabell

Tabell som visar antalet, andelen och den kumulativa andelen provtagare som uppnått respektive normerad poäng på hela högskoleprovet.

Normerad poäng	Antal provtagare	Andel provtagare (%)	Kumulativ andel provtagare (%)
0,00	177	0,3	0,3
0,05	345	0,5	0,8
0,10	570	0,9	1,7
0,15	749	1,2	2,8
0,20	944	1,5	4,3
0,25	1180	1,8	6,1
0,30	1306	2,0	8,1
0,35	1548	2,4	10,5
0,40	1770	2,7	13,2
0,45	1984	3,1	16,3
0,50	2142	3,3	19,6
0,55	2432	3,7	23,3
0,60	2679	4,1	27,4
0,65	2805	4,3	31,8
0,70	2907	4,5	36,2
0,75	3001	4,6	40,9
0,80	3052	4,7	45,6
0,85	3067	4,7	50,3
0,90	3017	4,6	54,9
0,95	2828	4,4	59,3
1,00	2799	4,3	63,6
1,05	2825	4,3	67,9
1,10	2566	4,0	71,9
1,15	2481	3,8	75,7
1,20	2229	3,4	79,1
1,25	2147	3,3	82,4
1,30	1834	2,8	85,3
1,35	1748	2,7	87,9
1,40	1504	2,3	90,3
1,45	1315	2,0	92,3
1,50	1187	1,8	94,1
1,55	958	1,5	95,6
1,60	760	1,2	96,8
1,65	639	1,0	97,7
1,70	484	0,7	98,5
1,75	355	0,5	99,0
1,80	230	0,4	99,4
1,85	159	0,2	99,6
1,90	96	0,1	99,8
1,95	75	0,1	99,9
2,00	68	0,1	100,0
	64 962	100,0	

Medelvärde = 0.88

Standardavvikelse = 0.39

Kvantitativ del högskoleprovet 2017-10-21

Normeringstabell

Tabell för överföring av antal rätta svar till normerad poäng, Övriga kolumner visar antalet, andelen och den kumulativa andelen provtagare för respektive normerad poäng,

Antal rätta svar	Normerad poäng	Antal provtagare	Andel provtagare (%)	Kumulativ andel provtagare (%)
0 - 19	0.0	992	2,2	2,2
20 - 21	0.1	903	2,0	4,1
22 - 23	0.2	1115	2,4	6,5
24 - 26	0.3	2358	5,1	11,6
27 - 29	0.4	2756	6,0	17,6
30 - 32	0.5	3044	6,6	24,2
33 - 35	0.6	3214	7,0	31,2
36 - 38	0.7	3441	7,5	38,6
39 - 41	0.8	3358	7,3	45,9
42 - 44	0.9	3342	7,2	53,2
45 - 47	1.0	3285	7,1	60,3
48 - 51	1.1	4249	9,2	69,5
52 - 54	1.2	2927	6,3	75,8
55 - 57	1.3	2646	5,7	81,6
58 - 60	1.4	2322	5,0	86,6
61 - 63	1.5	2030	4,4	91,0
64 - 66	1.6	1565	3,4	94,4
67 - 68	1.7	847	1,8	96,2
69 - 70	1.8	686	1,5	97,7
71 - 72	1.9	476	1,0	98,7
73 - 80	2.0	582	1,3	100,0
		46 138	100,0	

Medelvärde = 0.91

Standardavvikelse = 0.46

Verbal del högskoleprovet 2017-10-21

Normeringstabell

Tabell för överföring av antal rätta svar till normerad poäng, Övriga kolumner visar antalet, andelen och den kumulativa andelen provtagare för respektive normerad poäng,

Antal rätta svar	Normerad poäng	Antal provtagare	Andel provtagare (%)	Kumulativ andel provtagare (%)
0 - 20	0.0	1752	3,8	3,8
21 - 23	0.1	1590	3,4	7,2
24 - 25	0.2	1345	2,9	10,2
26 - 27	0.3	1655	3,6	13,7
28 - 30	0.4	2734	5,9	19,7
31 - 33	0.5	3127	6,8	26,4
34 - 37	0.6	4490	9,7	36,2
38 - 40	0.7	3511	7,6	43,8
41 - 43	0.8	3645	7,9	51,7
44 - 46	0.9	3500	7,6	59,3
47 - 50	1.0	4228	9,2	68,4
51 - 53	1.1	3022	6,5	75,0
54 - 56	1.2	2721	5,9	80,9
57 - 59	1.3	2339	5,1	86,0
60 - 62	1.4	1967	4,3	90,2
63 - 65	1.5	1637	3,5	93,8
66 - 68	1.6	1162	2,5	96,3
69 - 71	1.7	885	1,9	98,2
72 - 73	1.8	379	0,8	99,0
74 - 75	1.9	271	0,6	99,6
76 - 80	2.0	178	0,4	100,0
		46 138	100,0	

Medelvärde = 0.84

Standardavvikelse = 0.44

Fördelningstabell

Tabell som visar antalet, andelen och den kumulativa andelen provtagare som uppnått respektive normerad poäng på hela högskoleprovet.

Normerad poäng	Antal provtagare	Andel provtagare (%)	Kumulativ andel provtagare (%)
0.00	272	0,6	0,6
0.05	307	0,7	1,3
0.10	412	0,9	2,1
0.15	607	1,3	3,5
0.20	794	1,7	5,2
0.25	886	1,9	7,1
0.30	1 000	2,2	9,3
0.35	1 127	2,4	11,7
0.40	1 245	2,7	14,4
0.45	1 463	3,2	17,6
0.50	1 506	3,3	20,8
0.55	1 755	3,8	24,7
0.60	1 825	4,0	28,6
0.65	1 884	4,1	32,7
0.70	1 991	4,3	37,0
0.75	2 074	4,5	41,5
0.80	2 009	4,4	45,9
0.85	2 096	4,5	50,4
0.90	2 066	4,5	54,9
0.95	1 955	4,2	59,1
1.00	2 013	4,4	63,5
1.05	1 951	4,2	67,7
1.10	1 821	3,9	71,7
1.15	1 780	3,9	75,5
1.20	1 648	3,6	79,1
1.25	1 550	3,4	82,4
1.30	1 384	3,0	85,4
1.35	1 275	2,8	88,2
1.40	1 064	2,3	90,5
1.45	935	2,0	92,5
1.50	801	1,7	94,3
1.55	680	1,5	95,7
1.60	531	1,2	96,9
1.65	460	1,0	97,9
1.70	317	0,7	98,6
1.75	247	0,5	99,1
1.80	158	0,3	99,5
1.85	99	0,2	99,7
1.90	73	0,2	99,8
1.95	46	0,1	99,9
2.00	31	0,1	100,0
	46 138	100,0	

Medelvärde = 0.88

Standardavvikelse = 0.40

RAPPORTER FRÅN INSTITUTIONEN FÖR BETEENDEVETENSKAPLIGA MÄTNINGAR

Utgivna rapporter i föregående serie:

<http://www.umu.se/edmeas/publikationer/index.html>

2004

- BVM nr 1. LÄRARENKÄT OM DE NATIONELLA PROVEN I MATEMATIK. Kurs B, C och D hösten 2003. Maria Ericsson, Björn Sigurdsson
- BVM nr 2. ORDFÖRSTÅELSE. En litteraturstudie med anknytning till högskoleprovets ORD-prov. Sandra Scott
- BVM nr 3. SJÄLVVÄRDERING SOM METOD FÖR ATT MÄTA MÅLUPPFYLLELSE VIA PROV. Anna Sundström
- BVM nr 4. ATT MÄTA SKRIVFÖRMÅGA. En forskningspresentation om provformat, reliabilitet, validitet samt sociala aspekter. Marit Sigurdson
- BVM nr 5. KLASSISK OCH MODERN TESTTEORI. Analys av det teoretiska och det praktiska körkortsprovet. Marie Wiberg
- BVM nr 6. UTBYTESKOMPLETTERINGAR BLAND DEM SOM AVSLUTADE GYMNASIET 1997–2001. Differenser mellan avgångsbetyg från gymnasiet och betyg som har kompletterats efter den ordinarie gymnasieskolan. Kent Löfgren
- BVM nr 7. HÖGSKOLEPROVET VÅREN OCH HÖSTEN 2004. Provdeltagargruppens sammansättning och resultat. Christina Stage, Gunilla Ögren
- BVM nr 8. HÖGSKOLEPROVET OCH DE MÅLRELATERADE BETYGEN. En studie av de första eleverna med de nya gymnasiebetygen. Anders Lexelius

2005

- BVM nr 9. LÄRARES SKATTNINGAR AV SINA ELEVERS PROVRESULTAT. Gunilla Näsström
- BVM nr 10. LÄRARENKÄT OM DE NATIONELLA PROVEN I MATEMATIK. Kurs B, C och D våren 2004. Maria Ericsson, Björn Sigurdsson
- BVM nr 11. SOCIALGRUPPSSKILLNADER I RESULTAT PÅ HÖGSKOLEPROVET. Christina Stage
- BVM nr 12. ÄR DET SVÅRARE ATT DELA MED FYRA ÄN MED TVÅ NÄR MAN LÄSER MATTE C? En jämförelse av svårighetsgrad mellan olika versioner av matematikuppgifter i Nationella kursprov. Ewa Bergqvist, Anna Lind

- BVM nr 13. DEN SVENSKA FÖRARPRÖVNINGENS RESULTAT. Sambandet mellan kunskapsprovet och körprovet för underkända och godkända provtagare. Anna Sundström, Marie Wiberg
- BVM nr 14. DATORBASERADE PROV – egenskaper, möjligheter och begränsningar. Christina Wikström
- BVM nr 15. PRESTATIONSSKILLNADER MELLAN FLICKOR OCH POJKAR I NO. En studie av uppgiftsformatets betydelse i TIMSS 2003. Niklas Eriksson
- BVM nr 16. FLICKOR, POJKAR, FYSIK OCH MATEMATIK. Skillnader i inställning mellan hög- och lågpresterande i TIMSS 1995. Lena Adolfsson
- BVM nr 17. HÖGSKOLEPROVET VÅREN OCH HÖSTEN 2005. Provdeltagargruppens sammansättning och resultat. Christina Stage, Gunilla Ögren

2006

- BVM nr 18. MODELL FÖR BESKRIVNING AV KURSPLANEN FÖR DEN SVENSKA FÖRARUTBILDNINGEN: EN LITTERATURSTUDIE. Tova Stenlund
- BVM nr 19. VIKTNING AV DELPROVEN I HÖGSKOLEPROVET. Christina Stage, Mats Hamrén, Christina Jonsson
- BVM nr 20. TIMSS FIXPUNKTER. En analys av vad elever med olika resultat i TIMSS 2003 vet och kan göra. Peter Nyström
- BVM nr 21. MODELLPRÖVNING. Empirisk prövning av teoretiska modeller för beskrivning av kursplan för förarutbildning. Tova Stenlund
- BVM nr 22. UTVECKLING AV INSTRUMENT FÖR ATT MÄTA BEGREPPET UPPLEVD FÖRARKOMPETENS. Anna Sundström
- BVM nr 23. HUR HÖGSKOLEINSTITUTIONER OCH ENHETER KAN GRANSKA SINA KURSER UR JÄMSTÄLLDHETS- OCH GENUS-PERSPEKTIV. Nuläget och framåtblick med praktiska förslag. Kent Löfgren
- BVM nr 24. JÄMFÖRELSE AV INNEHÅLL I DEN GAMLA OCH DEN NYA KURSPLANEN FÖR DEN SVENSKA FÖRARUTBILDNINGEN. Tova Stenlund, Widar Henriksson, Anna Sundström
- BVM nr 25. HÖGSKOLEPROVET VÅREN OCH HÖSTEN 2006. Provdeltagargruppens sammansättning och resultat. Christina Stage, Gunilla Ögren

2007

- BVM nr 26. UTVÄRDERING AV INSTRUMENT FÖR UPPLEVD TEORETISK OCH PRAKTISK KOMPETENS. Ett försök med en ny förarprovsmodell. Anna Sundström
- BVM nr 27. BEGREPPET KOMPLETTERING I ETT EXAMINATIONSPERSPEKTIV. Ett försök med det praktiska körkortsprovet. Tova Stenlund, Widar Henriksson, Charlotte Wahl, Bengt Holmberg
- BVM nr 28. NY KURSPLAN OCH NYA FORMER FÖR EXAMINATION. Jämförelse av förarprovet för körkort B före och efter förändringen. Marie Wiberg
- BVM nr 29. SEKVENTIELLA EFFEKTER I HÖGSKOLEPROVET AVSEENDE DELPROVET NOG. Anders Lexelius
- BVM nr 30. SAMSTÄMMIGHET MELLAN MÅL OCH PROV. En studie av det svenska förarutbildningssystemet. Tova Stenlund, Widar Henriksson, Anna Sundström
- BVM nr 31. HÖGSKOLEPROVET VÅREN OCH HÖSTEN 2007. Provdeltagargruppens sammansättning och resultat. Christina Stage, Gunilla Ögren
- BVM nr 32. SVENSKA SKOLANS LÄRARE OCH UNDERVISNING I MATEMATIK OCH NO I ETT INTERNATIONELLT PERSPEKTIV. Några resultat från TIMSS 2003. Susanne Alger

2008

- BVM nr 33. UTVECKLING OCH UTVÄRDERING AV INSTRUMENT INFÖR EN STUDIE AV LIKVÄRDIGHETEN I KÖRPROVET. Susanne Alger, Widar Henriksson, Anna Sundström
- BVM nr 34. HÖGSKOLEPROVET VÅREN OCH HÖSTEN 2008. Provdeltagargruppens sammansättning och resultat. Christina Stage, Gunilla Ögren
- BVM nr 35. URVALSPROV UR ETT SVENSKT OCH INTERNATIONELLT PERSPEKTIV. Christina Wikström

2009

- BVM nr 36. RAMVERK FÖR NATIONELLA ÄMNESPROV I BIOLOGI, FYSIK OCH KEMI I GRUNDSKOLANS ÅRSKURS 9. Peter Nyström, Maria Åström
- BVM nr 37. KUNSKAP, INTRESSE OCH STUDIEFRAMGÅNG. En litteraturgranskning. Ingela Eriksson, Widar Henriksson

- BVM nr 38. ELEVERS SYN PÅ NATIONELLA PROV. Resultat från elevenkät vid genomförandet av nationella ämnesprov i biologi, fysik och kemi i grundskolans årskurs 9 våren 2009. Maria Åström, Hanna Eklöf
- BVM nr 39. LIKVÄRDIGHETEN I KÖRPROVET. En studie av samstämmighet i bedömningen. Susanne Alger, Widar Henriksson, Anna Sundström
- BVM nr 40. HÖGSKOLEPROVET VÅREN OCH HÖSTEN 2009. Provdeltagargruppens sammansättning och resultat. Christina Stage, Gunilla Ögren

2010

- BVM nr 41. SAMMANHÅLLET PROV. Utvärdering av effekter av ett sammanhållet teoretiskt och praktiskt förarprov. Susanne Alger, Widar Henriksson, Anna Wänglund
- BVM nr 42. ETT NYTT HÖGSKOLEPROV. Bakgrund och konsekvenser. Christina Stage, Gunilla Ögren
- BVM nr 43. HÖGSKOLEPROVET VÅREN OCH HÖSTEN 2010. Provdeltagargruppens sammansättning och resultat. Christina Stage, Gunilla Ögren

2011

- BVM nr 44. ELEVERS SYN PÅ NATIONELLA PROV. Resultat från elevenkät vid genomförandet av nationella ämnesprov i biologi, fysik och kemi i grundskolans årskurs 9 våren 2010. Maria Åström, Hanna Eklöf
- BVM nr 45. PROVTAGARES UPPFATTNING OM FÖRARPROVET. Enkätundersökning före och efter införandet av sammanhållet förarprov. Susanne Alger, Anna Sundström
- BVM nr 46. ATT MÄTA ALLMÄNHETENS KUNSKAPER OM TRAFIKSÄKERHET. Utveckling och utprovning av instrument. Anna Sundström, Per-Erik Lyrén, Susanne Alger
- BVM nr 47. SAMSTÄMMIGHET MELLAN KURSPLAN OCH PROV. En studie av kunskapsprovet för körkortsbehörighet AM. Gunilla Näsström, Susanne Alger, Anna Sundström
- BVM nr 48. UTVÄRDERING AV KUNSKAPSPROVET FÖR KÖRKORTS-BEHÖRIGHET AM. Gunilla Näsström, Susanne Alger, Anna Sundström
- BVM nr 49. HÖGSKOLEPROVET VÅREN 2010. Provdeltagargruppens sammansättning och resultat. Christina Stage, Gunilla Ögren

BVM nr 50. BESKRIVNING AV DATA OM DET PRAKTISKA FÖRARPROVET 1998–2005 OCH ANALYS AV TILLFÖRLITLIGHETEN. Susanne Alger, Anna Sundström

BVM nr 51. BESKRIVNING AV DATA OM DET PRAKTISKA FÖRARPROVET 2007–2008 OCH ANALYS AV TILLFÖRLITLIGHETEN. Susanne Alger, Anna Sundström

2012

BVM nr 52. DET NYA HÖGSKOLEPROVET. Provdeltagargruppens sammansättning och resultat hösten 2011. Christina Stage, Gunilla Ögren

BVM nr 53. PROV FÖR FÖRARBEVIS FÖR MOPED KLASS II. Susanne Alger, Widar Henriksson, Hanna Eklöf

BVM nr 54. PROV FÖR FÖRARBEVIS FÖR MOPED KLASS II. Enkätstudie avseende provkonstruktion och provgenomförande. Susanne Alger

BVM nr 55. SÄMRE ÅR FÖR ÅR? En studie av förändringen av andelen godkända på körprov för körkortsbehörighet B. Susanne Alger, Hanna Eklöf

2013

BVM nr 56. HÖGSKOLEPROVET VÅREN OCH HÖSTEN 2012. Provdeltagargruppens sammansättning och resultat. Christina Stage, Gunilla Ögren

BVM nr 57. DET PRAKTISKA KÖRPROVET 2009–2011. Analys av datas tillförlitlighet samt provresultat och trender. Susanne Alger, Hanna Eklöf

BVM nr 58. NYA KURSPROV I BIOLOGI OCH KEMI FÖR GYMNASIESKOLAN. Bakgrund och resultat 2011. Gunnel Grelsson, Göran Bergqvist, Niklas Jacobsson

BVM nr 59. HÖGSKOLEPROVET VÅREN OCH HÖSTEN 2013. Provdeltagargruppens sammansättning och resultat. Gunilla Ögren

2014

BVM nr 60. UPPFÖLJNING AV SAMMANHÅLLET FÖRARPROV. Utvärdering av effekter av ett sammanhållet teoretiskt och praktiskt förarprov mellan 2007 och 2013. Susanne Alger, Hanna Eklöf

BVM nr 61. HÖGSKOLEPROVET VÅREN OCH HÖSTEN 2014. Provdeltagargruppens sammansättning och resultat. Gunilla Ögren

2016

- BVM nr 62. TRENDER 1998–2015 AVSEENDE FÖRÄNDRINGEN AV ANDELEN GODKÄNDA PÅ KÖRPROV FÖR KÖRKORTSBEHÖRIGHET B. Susanne Alger, Hanna Eklöf
- BVM nr 63. HÖGSKOLEPROVET VÅREN OCH HÖSTEN 2015. Provtagargruppens sammansättning och resultat. Per-Erik Lyrén
- BVM nr 64. JÄMFÖRELSE MELLAN PROVORTER. En studie av körprov för behörighet B. Susanne Alger, Hanna Eklöf

2017

- BVM nr 65. HÖGSKOLEPROVET VÅREN OCH HÖSTEN 2016. Provtagargruppens sammansättning och resultat. Per-Erik Lyrén
- BVM nr 66. SAMMA PROV – ANDRA PROVTAGARE. En studie av förändringar i körprovresultat och provtagargruppens sammansättning. Susanne Alger, Hanna Eklöf